

9 Ιουνίου, 1993

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΑΤΘΑΙΟΣ Σ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5747-5748.).

5 Χρήση μηχανοκινήτου οχήματος άνευ πιστοποιητικού ασφάλειας έναντι τρίτου κατά παράβαση του άρθρου 3 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια έναντι τρίτου), Νόμου Κεφ. 333, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2(α)(β) του Νόμου αρ. 7 του 1960 — Στέρηση της άδειας οδήγησης για περίοδο τριών μηνών και ΛΚ50 πρόστιμο — Επικυρώθηκε από το Εφετείο.

10 Επιτρέπει την χρήση οχήματος χωρίς πιστοποιητικό ασφάλειας έναντι τρίτου κατά παράβαση του άρθρου 3 του ίδιου Νόμου — Επιβολή πρόστιμου ΛΚ80 — Επικυρώθηκε από το Εφετείο.

Ποινική Δικονομία — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155 άρθρο 135(β) — Έφεση εναντίον καταδίκης μετά από ομολογία ενοχής του κατηγορουμένου — Πότε χωρεί τέτοια έφεση.

15 Σύνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα άρθρο 53(4) — Δικαίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας για μείωση, αναστολή ή μετατροπή οποιασδήποτε ποινής με τη σύμφωνη γνώμη του Γενικού Εισαγγελέα.

20 Την 1ην Ιουνίου 1992, ο πρώτος εφεσείων ωδηγούσε το αυτοκίνητο του αδελφού του, δεύτερου εφεσείοντα, το οποίο δεν εκαλύπτετο από πιστοποιητικό ασφάλειας έναντι τρίτου. Καταδικιάστηκαν μετά από παραδοχή και τους επεβλήθησαν οι πιο πάνω ποινές. Εφεσίβαλαν τόσο την καταδίκη όσο και την ποινή για τους εξής λόγους: 1) Ο κατηγορούμενος εκ λάθους παρεδέχθη ενοχή λόγω του ότι είχε ασφαλιστική κάλυψη για την περίοδο 12.2.1992 - 25 11.2.1993 και 2) η επιβληθείσα ποινή ήταν έκδηλα υπερβολική.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις εφέσεις και αποφάνθηκε ότι:

30 1. Δυνάμει του άρθρου 135(β) του Κεφ. 155 δεν χωρεί έφεση εναντίον καταδίκης μετά από παραδοχή εκτός αν τα γεγονότα του

κατηγορητηρίου δεν αποκαλύπτουν την διάπραξη ποινικού αδικήματος.

2. Η ενδεδειγμένη διαδικασία σ' αυτό το στάδιο κάτω από τις νομικές αρχές και τις καθιερωμένες δικονομικές διαδικασίες δεν είναι η διεξαγωγή μιας νέας έρευνας για την διαπίστωση των νέων γεγονότων δηλαδή της ύπαρξης του πιστοποιητικού και της κάλυψης των εφεσειόντων κατά τον χρόνο διάπραξης του αδικήματος, γιατί δεν τίθεται θέμα υπερβολικής ή εσφαλμένης ποινής.

3. Το όλο θέμα της ποινής θα μπορούσε να εξετασθεί κάτω από το άρθρο 53(4) του Συντάγματος για λόγους δίκαιης μεταχείρισης των εφεσειόντων.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Athlitiki Efimeris "O Filathlos" & Another v. The Police (1967) 2 C.L.R. 249.

Klonarou v. The District Officer of Famagusta (1963) 1 C.L.R. 47.

Pierides v. The Police (1974) 2 C.L.R. 51.

R v. Lee [1984] 1 All E.R. 1080.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον 1. Ματθαίο Σ. Ματθαίου και 2. Ανδρέα Σ. Ματθαίου, οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 4/2/93 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 14993/92) σε δύο κατηγορίες (1) της χρήσης μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς πιστοποιητικό ασφάλειας έναντι τρίτου κατά παράβαση του άρθρου 3 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια έναντι τρίτου), Νόμου Κεφ. 333, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 (α) (β) του Νόμου αρ. 7/60 και (2) ότι επέτρεψαν τη χρήση οχήματος χωρίς πιστοποιητικό ασφάλειας έναντι τρίτου κατά παράβαση του άρθρου 3 του ίδιου Νόμου και καταδικάστηκαν από Μαυρονικόλα Ε.Δ., ο μεν πρώτος σε στέρηση της άδειας οδηγού του για 3 μήνες και πρόστιμο £50.-, ο δε δεύτερος σε £80.- πρόστιμο.

A. Τιμόθη (κα), για τον εφεσειόντα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας,
για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

5 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι
εφεσεύοντες βρέθηκαν ένοχοι με τη δική τους παραδοχή σε
δύο κατηγορίες. Ο πρώτη για χρήση μηχανοκινήτου οχή-
ματος άνευ πιστοποιητικού ασφάλειας έναντι τρίτου κατά
10 παράβαση του άρθρου 3 του περί Μηχανοκινήτων Οχημά-
των (Ασφάλεια έναντι τρίτου) Νόμου, Κεφ. 333, όπως
τροποποιήθηκε με το άρθρο 2(α)(β) του Νόμου αρ. 7 του
1960.

Η δε δεύτερη ότι επέτρεψε τη χρήση οχήματος χωρίς
πιστοποιητικό ασφάλειας έναντι τρίτου κατά παράβαση
του άρθρου 3 του ιδίου Νόμου.

15 Ο πρώτος εφεσεύων τη 1 Ιουνίου 1992 και ώρα 4:40
οδηγούσε το αυτοκίνητο με αριθμό εγγραφής RP 67 στην
Κοφίνου, έξω από τον αστυνομικό σταθμό ανακόπηκε
από αστυφύλακα για έλεγχο και διαπιστώθηκε ότι ο εφε-
σεύων δεν καλύπτετο από το πιστοποιητικό ασφάλειας
20 έναντι τρίτου προσώπου και τον πληροφόρησε ότι θα κα-
ταγγέλλετο. Ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου είναι ο δεύτερος
εφεσεύων ο οποίος είναι αδελφός του πρώτου εφεσεύοντα.
Ο δεύτερος εφεσεύων παραδέχθηκε στην κατάθεσή του ότι
25 επέτρεψε στον εφεσεύοντα να οδηγήσει το εν λόγω αυτοκί-
νητο.

Ο πρώτος εφεσεύων καταδικάστηκε σε στέρηση της
άδειας οδήγησης για περίοδο τριών μηνών και σε £50
πρόστιμο, και ο δεύτερος σε £80 πρόστιμο, αλλά ο Δικα-
30 στής στην άσκηση της διακριτικής του εξουσίας δεν του
στέρησε την άδεια οδήγησης.

Εναντίον της αποφάσεως αυτής καταχωρήθηκαν οι πα-
ρούσες εφέσεις κατά της καταδίκης και της ποινής. Ο
πρώτος λόγος εφέσεως είναι ότι "Ο κατηγορούμενος εκ
35 λάθους παρεδέχθη ενοχή διότι ο κατηγορούμενος είχαν

ασφαλιστική κάλυψη, σύμφωνα με Πιστοποιητικό Ασφάλειας αρ. 30-16015-02 της Κεντρικής Ασφαλιστικής Εταιρείας Λτδ., που εκάλυπτε την περίοδο 12.2.1992 - 11.2.1993, ενώ η κατηγορία ήτο ότι οδηγούσε χωρίς Πιστοποιητικό Ασφάλειας από 1 Ιουνίου 1992. Και ο δεύτερος λόγος εφέσεως, είναι ότι "Η επιβληθείσα ποινή είναι υπερβολική." 5

Κατά τη διαδικασία ενώπιόν μας υποστηρίχθηκε ότι υπήρχαν περιθώρια από τη νομολογία, όπως διατυπώθηκε στις υποθέσεις *Athlitiki Efimeris "O Filathlos" and Another v. The Police* (1967) 2 C.L.R. 249, στη σελ. 252, *Ioannis Stylianou Savva Klonarou v. The District Officer, Famagusta* (1963) 1 C.L.R. 47, *Pierides v. The Police* (1974) 2 C.L.R. 51, όπως και στην αγγλική υπόθεση *R. v. Lee* [1984] 1 All E.R. 1080, να εξεταστεί το εγείρομενο με την έφεση εναντίον της καταδίκης θέμα όπως και η ποινή ενόψει του γεγονότος αυτού. 10 15

Το άρθρο 135 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155 προβλέπει ως ακολούθως:

"135. Πρόσωπον όπερ ευρέθη ένοχον και κατεδικάσθη υφ' οιουδήποτε Δικαστηρίου βάσει ομολογίας ενοχής δικαιούται μόνον να αιτήση άδειαν προς άσκησιν εφέσεως ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου:- 20

(α) κατά της ποινής εκτός εάν η ποινή είναι καθορισμένη υπό του νόμου· 25

(β) κατά της καταδίκης επί τω λόγω ότι τα πραγματικά γεγονότα τα ισχυριζόμενα εν τω κατηγορητηρίω ή τω κατηγορητηρίω τω καταχωρισθέντι εις Κακουργιοδικείον άτινα ούτος παρεδέχθη δεν αποκαλύπτουσι ποινικόν αδίκημα." 30

Είναι σαφές ότι δεν χωρεί έφεση εναντίον καταδίκης μετά από παραδοχή εκτός αν τα γεγονότα που προβάλλονται στο κατηγορητήριο δεν αποκαλύπτουν τη διάπραξη ποινικού αδικήματος. 35

Κάτω από σχεδόν παρόμοια γεγονότα το Δικαστήριο τούτο στην υπόθεση *Pierides* (πιο πάνω), αποφάσισε ότι ενόψει των διατάξεων του άρθρου 135(β) του Κεφ. 155, όπως εφαρμόστηκε, μεταξύ άλλων, και στην υπόθεση 5 *Athlitiki Efimeris* (πιο πάνω), η έφεση του εφεσεύοντα εναντίον καταδίκης δεν μπορούσε να εξεταστεί. Το Δικαστήριο όμως αισθάνθηκε ότι το συμφέρο της δικαιοσύνης δεν του επέτρεπε να παραβλέψει ότι ο εφεσεύων στην πραγματικότητα ήτο αθώος για το αδίκημα για το οποίο τιμωρήθηκε 10 σαν αποτέλεσμα της δικής του παραδοχής και κάτω από τις πολύ εξαιρετικές περιστάσεις της υπόθεσης αποφάσισε να απαλλάξει απόλυτα τον εφεσεύοντα σύμφωνα με το άρθρο 6 του Probation of Offenders Law Cap. 162.

15 Η δυσκολία σε τέτοιες περιπτώσεις που αντιμετωπίζει ένα Δικαστήριο είναι, ενόψει των προηγηθέντων περιστατικών και των γεγονότων όπως έγιναν αυτά παραδεχτά, κατά πόσο το Δικαστήριο τούτο θα έπρεπε να αρχίσει μια νέα έρευνα, όχι μόνο ως προς την ύπαρξη του πιστοποιητικού αλλά και κατά πόσο το πιστοποιητικό αυτό που θα 20 παρουσιαστεί εκάλυπτε πράγματι τους εφεσεύοντες κατά το χρόνο της διάπραξης του αδικήματος για το οποίο παραδέχθηκαν ενοχή.

Πιστεύουμε ότι δεν είναι αυτή η ενδεδειγμένη διαδικασία στο στάδιο αυτό κάτω από τα κρατούντα στο Νόμο 25 και τις καθιερωμένες δικονομικές διαδικασίες γιατί δεν τίθεται θέμα είτε έκδηλα υπερβολικής ποινής είτε εσφαλμένης κατά το νόμο.

Χάριν όμως μιας δίκαιης μεταχείρισης των εφεσειούτων θα μπορούσε το όλο θέμα της ποινής να εξεταστεί 30 κάτω από το άρθρο 53 παράγραφος (4) του Συντάγματος δύναμει του οποίου ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, με τη σύμφωνη γνώμη του Γενικού Εισαγγελέα μπορεί να μειώσει, αναστείλει ή μετατρέψει οποιαδήποτε πονή επιβληθείσα 35 από οποιοδήποτε Δικαστήριο.

Για τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις απορρίπτονται.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.